

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2020. szeptember 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2020. március 6. napján kihirdetett 12.B.30/2018/136. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

Az első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összege helyesen: 1.660.932,- (egymillió-hatszázhatvanezer-kilencszázharminckettő) forint, melyből I. r. vádlott köteles 1.441.575,- (egymillió-négyszáznegyvenegyezer-ötszázhetvenöt), míg II. r. vádlott 206.857,- (kettőszázhatvanöt-hatvanöt) forint bűnügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 12.500,- (tizenkettőezer-ötszáz) forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 12.000,- (tizenkettőezer) Ft I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s

- [1] A Miskolci Törvényszék a 2020. március 6. napján kihirdetett 12.B.30/2018/136. számú ítéletével bűnösnek mondta ki I. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérletében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat) és társtettesként elkövetett magánlaksértés büntettében (Btk. 221. § (1) (2) bekezdés a) pont). II. r. vádlottat pedig bűnsegédként elkövetett magánlaksértés büntettében (Btk. 221. § (1) (2) bekezdés a) pont). Ezért a törvényszék I. r. vádlottat halmazati büntetésül 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra, míg II. r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt 2 év szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását az I. r. vádlott vonatkozásában börtönben rendelte végrehajtani, melyből feltételes szabadságra a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható, míg II. r. vádlott vonatkozásában fegyházban rendelte végrehajtani, kimondta, hogy e vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe I. r. vádlott esetében 2016. szeptember 6. napjától 2017. május 23. napjáig, míg II. r. vádlott vonatkozásában 2016. szeptember 6. napjától 2018. március 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. II. r. vádlott vonatkozásában a Miskolci Városi Bíróság 21.B.98/2010/127. számú ítéletének végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, emellett kötelezte I. r. vádlottat az eljárás során felmerült 866.939,- Forint, míg II. r.

vádlottat 784.493,- Forint bűnügyi költség megfizetésére.

- [2] A Miskolci Törvényszék a fentiek szerint kihirdetett ügydöntő határozatával szemben annak kihirdetését követően I. r. vádlott enyhébb minősítés és a büntetés enyhítése, II. r. vádlott és védője felmentés végett, a nyilatkozattételre fenntartott határidőben az I. r. vádlott védője részbeni felmentés és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést, míg a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség képviselője mindkét vádlott vonatkozásában tudomásul vette az ítéletet.
- [3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.161/2020/2. számú átiratában az ítélettel szemben bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, kihangsúlyozta azt, hogy a bűnösség megállapítását is támadó védelmi fellebbezések az ítélet teljeskörű felülbírálatát teszik szükségessé. Az elsőfokú bíróság a bizonyítást az eljárási szabályok megtartásával folytatta le, az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat hiánytalanul beszerezte, egyenként és összességükben a logika szabályainak megfelelően értékelte, indokolási kötelezettségét teljesítette. Meggyőző érveket sorakoztatott fel amellet, miért nem fogadta el az I.r. vádlottnak a sértett bántalmazásával összefüggő, II. r. vádlottat terhelő vallomásrészét, továbbá saját cselekvőségét tagadó védekezését. A vádlottak, ... sértett és ... tanú vallomását az orvosszakértői bizonyítás és a helyszíni szemle adatai, a vádlottak telefonkészülékeinek hívásforgalmazás adatai és a térfigyelő kamerák által rögzített adatokat helytállóan mérlegelve megalapozott tényállást állapított meg. Okszerűen, hibátlan jogi indokolással vont következtetést az I. és II. r. vádlottak bűnösségére, cselekményeiket a büntető törvény rendelkezéseinek megfelelően minősítette, az alanyi és tárgyi tényezők elemző értékelésének eredményeképpen helytállóan állapította meg, hogy az I. r. vádlott szándéka testi sértés okozására irányult a sértett bántalmazásakor. A súlyos, életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetősége számára ittassága ellenére is felismerhető volt, de abba belenyugodva cselekedett, az eredmény tekintetében eshetőleges szándék állapítható meg a terhére.
- [4] I. r. vádlott védőjének elsődlegesen az életveszélyt okozó testi sértés büntett kísérlete, továbbá II. r. vádlottnak és védőjének bűnsegédként elkövetett magánlaksértés büntette alóli felmentést célzó fellebbezései a bizonyítékok értékelésén keresztül támadják a megalapozott tényállást, így azok eredményre nem vezethetnek. Társainak a sértett háza közelébe szállításakor és az innen való menekülésükhöz való segítségnyújtáskor II. r. vádlott az I. r. vádlott előzetes közlése alapján tudomással bírt arról, hogy társai az éjjeli órákban a sértett akarata ellenére jutnak be a lakásba, magánlaksértés büntettével való bűnrészességére az ítéleti következtetés így helytálló.
- [5] Az igazságügyi orvosszakértő véleménye szerint a sértett bántalmazásának eredményeként életveszély nem alakult ki, elmaradása azonban kizárólag a véletlenül múlt. A bántalmazás módjára, az erőbehatások helyére, számára, mértékére, az elkövetési eszközökre és az idős sértett fizikai állapotára tekintettel a súlyosabb, életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetősége nem vitatható. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint az életveszélyre is kiterjedő szándék ellenére az eredmény elmarad, életveszélyt okozó testi sértés kísérletét kell megállapítani. Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabás alapjául szolgáló középértéket helyesen határozta meg, a vádlottak javára és terhére szóló bűnösségi körülmények hiánytalan feltárásának és megfelelő értékelésének eredményeként kiszabott büntetések törvényesek, azok alkalmasak a büntetési célok eléréséhez, így a büntetések enyhítésére a fellebbviteli főügyészség nem látott lehetőséget, figyelemmel mindkét vádlott többszörösen büntetett előéletére, a II. r. vádlott többszörös visszaesői minőségére, az I. r. vádlottnak a bűncselekmények véghezvitele során tanúsított kitartó szándékára, ittasságára és irányító szerepére, az idős, egyedül élő sértett brutális bántalmazási módjára, a II. r. vádlott esetében pedig arra tekintettel, hogy a terhére rótt bűncselekményt feltételes szabadság hatálya alatt követte el.

[6] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a szabadságvesztések végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, II. r. vádlottal szemben korábban alkalmazott feltételes szabadság megszüntetésére, közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására, a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe való beszámítására, a bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezései is a jogszabálynak megfelelőek, ezért indítványozta, hogy az ítéletábla tanácsülésen a Miskolci Törvényszék fellebbezéssel támadott ítéletét az I. és II. r. vádlottak vonatkozásában hagyja helyben a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 605. § (1) bekezdése alkalmazásával.

[7] Az ítéletábla az ügyben 2020. szeptember 30. napjára tanácsulást tűzött, melyről értesítette a vádlottakat és a védőket, II. r. vádlott 9. sorszám alatt kérte nyilvános ülés kitűzését és az ügyben összefoglalta álláspontját, mely szerint mivel nem ... tette meg a joghatályos magánindítványt, hanem a leánya, így a II. r. vádlott szerint egy év után lett a magánindítvány előterjesztve, nem a Btk. szerinti 30 napon belül, így azt nem lehet figyelembe venni, így a vele szemben kiszabott 2 éves szabadságvesztés büntetés jogtalanul került kiszabásra. Ugyanakkor álláspontja szerint magánlaksértés büntette miatt ítélték el, de az ítélet indokolásában a törvényszék kifejti, hogy nem járt bent a lakásban és annak zárt kerti ingatlanában, így ellentmond önmagának a törvényszék ítélete, ezért az alaptalan és jogtalan. Kifejtette továbbá, hogy írásbeli beadványai, amelyek ebben az ügyben keletkeztek, csak gondolatain, illetőleg a feltételezésein alapultak, ami elhangzott a gépkocsiban, az I. r. vádlott részéről, hogy vigye el egy utcába, mert elhagyta a személyi igazolványát egy házban, soha nem mondta, hogy ő jogtalanul járt volna ott. Az ügyben egy év után tett vallomást, így ő már tovább gondolta, hogy biztos besurrant az I. r. vádlott már ebbe a lakásba. A rendőri jelentés is azt tartalmazza, hogy az autóban hosszabb ideig nem állt az utcában, a telefonhívás is azt bizonyítja, hogy az I. r. vádlott és társa kijövele előtt telefonált I. r. vádlottnak, hogy menjen már azon helyszínre, ahol kitette őket, ennek eleget tett, de menet közben megtudta, hogy megütött valakit, ezért azonnal megállt és kitette őket, a további szállításukban segítséget nem nyújtott. Így álláspontja szerint a magánlaksértés vádjá alól felmentésére kerülhet sor, mivel semmilyen zárt ingatlanba nem ment be.

I. r. vá I. r. vádlott is indítványozta a megfelelő biztonsági intézkedések megtétele mellett a nyilvános ülésen való részvételének biztosítását, míg az ügyész 12. sorszám alatt bejelentette, hogy az ügyben megtartandó nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

[9]. ... ügyvéd, az I. r. vádlott védelmében eljárva 26. sorszám alatt kifejtette, hogy a védenca a terhére rótt bűncselekmények elkövetését részben bűnösségre is kiterjedően beismerte, elismerte, hogy lopási szándékkal a II. r. vádlottal bement a sértett házába, de azt következetesen tagadta, hogy a sértettet bántalmazta volna. Az elsőfokú bíróság a bántalmazás eszközeire a sérülések alapján következtetett, mely szerint az egyik eszköz egy ventilátor vascőve volt, míg a másik eszköz egy piszkavas. Az elsőfokú bíróság életszerűtlennek tartotta, hogy az elkövető eszközt vált a bántalmazás közben, emiatt a két használt eszközre tekintettel két bántalmazó elkövetőre következtetett. A helyszínen készített fényképfelvételen látható, hogy a piszkavas a tartóján a helyén van, ez így álláspontja szerint legalább annyira életszerűtlen, hogy az elkövető leveszi a tartójáról a piszkavasat, majd a bántalmazást követően azt visszaakasztja a helyére, sokkal életszerűbb az, hogy a bántalmazást követően - ahogy a ventilátor csövét is - a piszkavasat is valahol a helyszínen eldobva kellett volna a nyomozó hatóságnak feltalálnia. A piszkavason emellett semmilyen nyomot nem találtak, emiatt még ha volt is a sértetten piszkavas lenyomatához hasonló sérülésnyom, minden kétséget kizáróan nem lehet megállapítani, hogy mindkét elkövető bántalmazta a sértettet.

- [10] Az I. r. vádlott az eljárás során mindvégig következetes vallomást tett, melyben kerek, ellentmondástól mentes, minden körülményre logikus választ adó történetet adott elő. A minősítéssel kapcsolatosan a védő utalt arra, hogy a fejsérülések esetében az elszenvedettnél súlyosabb sérülés kialakulásával nem kellett számolni, az elszenvedett sérülések nem voltak életveszélyesek, erre tekintettel a védencének tudata át sem foghatta még eshetőlegesen sem az életveszélyes sérülés okozásának a lehetőségét. A védelem álláspontja szerint a vádhatóságnak nem sikerült azt bizonyítania, hogy az események oly módon történő megvalósulása, ahogy azt védelem előadta, kizárt, nem sikerült bizonyítani azt, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a vádiratban megfogalmazott történeti tényállástól eltérően nem következhetett be.
- [11] Fentiekre tekintettel indítványozta az I. r. vádlott védője, hogy védelem bűnösségét kizárólag magánlaksértés büntetében állapítsa meg az ítélőtábla, míg az életveszélyt okozó testi sértés büntetékének vádja és annak törvényes következményei alól védencét mentse fel és az elsőfokon kiszabott büntetést lényegesen enyhítse.
- [12] A II. r. vádlott kirendelt védője 24. sorszám alatt tette meg a fellebbviteli ügyészség átiratára vonatkozó észrevételeit, melyben kifejtette, hogy a korábbi védő által felmentésért bejelentett fellebbezést változatlanul fenntartja, másodlagosan enyhítés iránt jelent be fellebbezést. A fellebbviteli főügyészség átiratában rögzíti az alábbiakat, mely szerint a felmentést célzó fellebbezés a bizonyítékok értékelésén keresztül támadják a megalapozott tényállást, így eredményre nem vezethetnek. Jelen esetben az eljáró bíróság összegezte a II. r. vádlott vallomásait, kizárólag a gépkocsi használat, társai fuvarozása miatt ment a helyszínre, szándéka sem bántalmazásra, sem értékek megszerzésére nem irányult, így a védelem álláspontja szerint a bíróság ezen megállapítása a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok mellett sem meríti ki a magánlaksértés törvényi elemeit, így a vádlott felmentésének van helye.
- A másodlagos indítványa tekintetében a védő előadta, hogy a vádlottak személyét érintő enyhítő körülményeket az elsőfokú bíróság ugyan számba vette, de azokat nem értékelte kellő súllyal. A védelem álláspontja szerint az elszaporodottságot, mint súlyosító körülményt, a tényszerű adatok hiányában nem lehet figyelembe venni, az ítélőtábla az ítéletben rögzített igazolt személyi körülményeket nyomatékos súllyal vegye figyelembe a büntetés kiszabása körében, így valamennyi enyhítő körülményre tekintettel a törvényszék által kiszabott büntetés jelentős mértékű enyhítése indokolt.
- [13] Az ítélőtábla a fentebb jelzett perorvoslatokat a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az I. r. vádlott, valamint az I. és II. r. vádlottak védői jogorvoslataikat és annak irányát változatlan tartalommal fenntartották. II. r. vádlott a nyilvános ülésre előállítását nem kérte.
- I. r. VIII. r. vádlott a nyilvános ülésen utolsó szó jogán tett írásbeli nyilatkozatában túlnyomórészt megismételte az elsőfokú eljárásban előterjesztett védekezését, valamint az eljárás lefolytatásával kapcsolatos észrevételeit, így a nyomozó hatóság által adathordozón becsatolt felvétellel kapcsolatos aggályait, mely kamerafelvételen 100%-ig bizonyították volna a bűncselekmény helyszínén tartózkodó személyek kilétét, azonban a felvétel teljes egészében eltűnt, így a neki kedvező tanú ... kiléte is ismeretlen maradt, aki alátámasztotta volna, hogy valójában ki tartózkodott a helyszínen. A nyomozóhatóságnak tudomása volt egy harmadik női személyről is - mint elkövetőről - I. r. vádlott, II. r. vádlott, ... vallomásától is függetlenül, azonban további eljárási cselekmények az ő felkutatására nem kerültek foganatosításra. Az elsőfokú bíróság a II. vallomásait mindvégig figyelembe vette és azt pozitívan értékelte annak ellenére, hogy a II. r. vádlott téves, valótlan tartalmú nyilatkozatot tett ...ra nézve is, hamisan vádolta meg, tanú 8t és tanú 2t hamis tanúzásra bujtotta fel.

- [15] Az I. r. vádlott kifejtette, hogy álláspontja szerint a beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemények alapján cselekménye gondatlanságból elkövetett súlyos testi sértés bűncselekményének minősül, így az enyhébb minősítésre tekintettel kérte a kiszabott büntetés lényeges enyhítését. A büntetés enyhítésére irányuló indítványát a fentieken túl személyi körülményeivel is indokolta, nevezetesen 3 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, édesanyját súlyos baleset érte, melynek következtében 2020. szeptember 26. napján elhunyt. Az I. r. vádlott kifogásolta továbbá az elsőfokú bíróság járulékos kérdésében meghozott döntéseit, így sérelmezte a lefoglalt gépjármű szállítása, tárolása kapcsán felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezését, ugyanakkor a Bj.I.611/2018. tételes szám alatti bűnjelek részére történő kiadását indítványozta, azokat az elsőfokú bíróság tévesen II. r. vádlott részére adta ki.
- [16] A másodfokú bíróság a bejelentett perorvoslatok folytán az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján eltérő törvényi rendelkezés hiányában teljes terjedelemben bírálta felül.
- [17] Ennek megfelelően az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió). Jelen esetben a védelmi fellebbezések a bűnösség megállapítását is támadták, ezért korlátozott felülbírálatnak eljárási akadálya volt, ami kötelezően a teljes revíziót vonta maga után.
- [18] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az első fokon eljáró Miskolci Törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le.
- [19] Nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést (Be. 608. § (1) bekezdés a) - f) pont), sem olyan relatív perjogi hibát (Be. 609. § (1), (2) bekezdés), amely az érdemi felülbírálatot kizárná. Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy az első fokon eljáró törvényszék az eljárási szabályok sérelme nélkül folytatta le a bizonyítási eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének teljeskörűen eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat körültekintően értékelte. Az elsőfokú bíróság igen széleskörű szakértői bizonyítás eredményeképpen tett megállapításokat a sértett által elszenvedett közös bántalmazás során keletkezett sérülései elhelyezkedése, azok keletkezési mechanizmusa, az erőbehatások száma, az erőbehatás mérvé, az elszenvedett sérülések gyógytartama tekintetében is és helytállóan rögzítette a tényállásában, hogy a sértett által elszenvedett bántalmazás és a 2017. november 9. napján történő halála között ok-okozati összefüggés nem igazolható.
- [20] Részletesen foglalkozott a vádlottak védekezésével és értékelte az eljárás különböző szakaszaiban tett egymástól eltérő vallomásaikat. A bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelése útján mérlegeléssel állapított meg tényállást, mely tényállás az ítéltábla megítélése szerint megalapozott és nem szenved a Be. 592. §-ában felsorolt megalapozatlansági okokban. Tekintettel a törvényszék ítéleti tényállásának megalapozottságára, a Be. 591. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla a másodfokú eljárásban is irányadónak tekintette.
- [21] A törvényszék a bizonyítás eredményeként az ügydöntő határozatában megállapított tényállása a másodfokú bíróság megítélése szerint is kétséget kizáróan megfelel a valóságnak. A bizonyítékok értékelése arra is kiterjed, hogy törvényesek-e a bizonyítási eszközök és a bizonyítékok alkalmasak-

e valamely releváns (a bizonyítás tárgyához tartozó vagy közbenső) tény bizonyítására. Mindezek figyelembe vételével a bíróság elfogadja vagy elveti az egyes bizonyítékokat.

- [22] A Be. 167. § (5) bekezdése szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon, vagy a résztvevők büntető eljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett be. Ezen jogszabályhely rendelkezik a törvénysértő bizonyítékok értékelésének a fentebb hivatkozott (5) bekezdésben szabályozott tilalma szorosan kapcsolódik a bizonyítás törvényességére vonatkozó 166. § (1) bekezdéséhez, annak az eljárásjogi szankciója. Ezekben az esetekben tehát a bizonyítási eszközből származó tény nem értékelhető bizonyítékként, azt a tényállás megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni (kirekesztett bizonyíték).
- [23] A fentiek kapcsán szükséges azt megjegyezni, hogy a bizonyítékok köréből - az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően - nem szükséges a [74] és [76] bekezdésében felsorolt tanú 6 és tanú 3 tanúk vallomásának „kirekesztése a bizonyítékok köréből”, pusztán elegendő az arra történő utalás, hogy a fenti tanúk vallomása a bizonyítás szempontjából figyelembe vehető adatot, körülményt nem tartalmazott, noha törvényesen került sor a tanúvallomások beszerzésére, de ezen tanúk vallomásai a vádlotti cselekvőséggel nem hozhatóak összefüggésbe.
- [24] A másodfokú bíróság nem osztotta az I. r. vádlottnak a térfigyelő kamerák vonatkozásában tett észrevételeit, hiszen a rendelkezésre álló értékelhető felvételek adathordozóit a törvényszék vizsgálat tárgyává tette, azt összevetette az elfekvő rendőri jelentésekkel, azokból kétséget kizáró megállapításokat tett, melyet ugyancsak összevetett az elfogulatlannak tekintett tanú 4 tanúvallomásával is.
- [25] Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításánál maximálisan érvényre juttatta a Be. 7. § (4) bekezdésében meghatározott „in dubio pro reo” elvét (a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére), mikor néhai ... sértett tanú 4 tanúvallomásai a vádlotti mobiltelefonok hívásrészletezői és cellainformációs adatok által is alátámasztva a vádlotti egymástól eltérő vallomások összevetésével, annak tükrében azt állapította meg, hogy három személy tartózkodott a II. r. vádlott által használt ... típusú személygépkocsiban, de két személy szállt ki belőle, ment a sértetti ingatlanhoz, ahol a sértett együttes bántalmazására sor került, majd futottak vissza a gépkocsihoz, mellyel a helyszínt elhagyták. Az elsőfokú bíróság körültekintően adott számot arról az általa összevetett bizonyítékok alapján a vádlottak cselekvőségére vonatkozóan, hogy az eljárás során nem merült fel arra bizonyíték, hogy a sértetti ingatlanban a II. r. vádlott bent tartózkodott volna. Pusztán az volt értékelhető a II. r. vádlott terhére, hogy az I. r. vádlott és ismeretlen társa helyszínre történő eljutását és onnan való távozásukat biztosította, míg a sértett bántalmazásában az I. r. vádlott ismeretlen társával vett részt. Az I. r. vádlott tudattartamára vonatkozó megállapítás, mely a [83] bekezdésében szerepel pontosítandó azzal, hogy az I. r. vádlott keresztnéve helyesen
- [26] A másodfokú eljárásban főszabályként a tényálláshoz kötöttség elve alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az irányadó, melynek elvi alapja, hogy a bizonyítékokat közvetlenül megvizsgáló és széleskörűen értékelően első bírósági fórum minősül a ténybírósnak. Az elsőfokú bíróság okszerű, bizonyítékértékelő tevékenysége a másodfokú eljárásban nem mérlegelhető felül. Az I. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában, valamint a védők fellebbezései a bizonyítékok törvényes értékelésének támadásán keresztül vitatták a tényállás megalapozottságát, amely az eljárási törvény kizáró rendelkezése folytán eredményre nem vezethetett.

- [27] A II. r. vádlottnak a büntetőjogi felelősségre vonás akadálya körében magánindítvány hiányára való hivatkozását nem osztotta az ítélőtábla az alábbiak szerint:
A Btk. 31. § (1) bekezdése szerint az e törvényben meghatározott esetekben a bűncselekmény elkövetője csak magánindítványra büntethető. Ugyanezen paragrafus (2) bekezdése szerint a magánindítvány előterjesztésére a sértett jogosult. A jogszabályhely (4) bekezdése szerint, ha a magánindítvány előterjesztésére jogosult sértett meghal, a hozzátartozója jogosult a magánindítvány előterjesztésére.
- [28] A Btk. 221. §-ában meghatározott magánlaksértés bűncselekménye magánindítványra üldözendő közvadás bűncselekmény.
- [29] A Be 378. § (4) bekezdése szerint, ha a nyomozás megindítását követően derül ki, hogy a cselekmény csak magánindítványra büntethető, a magánindítvány előterjesztésére jogosult nyilatkozatát be kell szerezni. Ebben az esetben a (3) bekezdésben meghatározott 1 hónapi határidőt attól a naptól kell számítani, amelyen a magánindítványra jogosult a felhívásról tudomást szerzett.
- [30] A rendelkezésre álló adatok szerint megállapítható, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatósági Osztály Vizsgálati Osztálya ... sértetti képviselőt folytatólagos kihallgatása alkalmával 2018. április 9. napján hívta fel a magánindítvány előterjesztésének lehetőségére, mely alapján a sértett 2018. április 9. napján akként nyilatkozott, hogy a magánindítvány lényegére, visszavonhatatlanságára tett kioktatást megértette, tudomásul vette és kijelentette, hogy magánlaksértés büntett elkövetése miatt magánindítvánnyal kíván élni.
- [31] A fentebb kifejtett indokok alapján az elsőfokú bíróság törvényes vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. Az elsőfokú bíróság mindkét vádlott vonatkozásában a bűncselekmény minősítése körében teljeskörű, hibátlan indokolást adott, mely helyesbítést, kiegészítést nem igényel.
- [32] Az elsőfokú bíróság a Kúriának az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető Jogegységi határozat iránymutatásainak megfelelően feltárta, kellő mélységben elemezte, és helytálló következtetést vont le az irányadónak tekintett alanyi és tárgyi körülmények alapján az I. r. vádlott tudattartamára. Az életveszélyt okozó testi sértés kísérletének megállapítására akkor van mód, ha az eszköz jellegéből, az elkövetés módjából, a véghezvitel körülményeiből, a célba vett testrész helyéből, az elkövetésnél szerepet játszó egyéb körülményekből egyértelműen és aggálytalanul az állapítható meg, hogy az elkövető az élet kioltására irányuló szándék nélkül ugyan, de a testi sértésre irányuló határozott szándékkal intézett a sértett testi épsége vagy egészsége ellen támadást, tudata átfogta az életveszélyes sérülés bekövetkezésének a reális lehetőségét, és abba legalább is belenyugodva cselekedett, ugyanakkor azonban rajta kívül álló ok hatása folytán az eredmény nem következett be.
- [33] A törvényszék az irányadó tényállásból ugyancsak helytállóan következtetett a II. r. vádlott tudattartamára is, hiszen az általa használt gépkocsival az I. r. vádlottat és ismeretlen társát a sértetti ingatlanhoz szállította, majd ott várakozott, majd a bűncselekmény elkövetését követően a menekülő társait felvette és elszállította a helyszínről, így eszközött, a gépjárművet biztosította társainak a bűncselekmény megvalósításához, ezzel segítséget nyújtva a cselekvőségükhöz, így a II. r. vádlott magatartása bűnsegédként elkövetett magánlaksértés büntettének minősül.
- [34] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket mindkét vádlott vonatkozásában túlnyomórészt feltárta, azonban az I. r. vádlott vonatkozásában további súlyosító körülmény, hogy a

sértett idős, kiszolgáltatott oltalomra szoruló személy, további súlyosító körülmény az I. r. vádlott kezdeményező szerepe, azonban súlyosító körülményként nem értékelhető az I. r. vádlott vonatkozásában a „létrejött halmazat” tekintettel arra, hogy a bűnhalmazatnak a büntetési tételkeret felső határát emelő hatása van (Btk. 81. § (3) bekezdés), (kétszeres értékelés tilalma). Kettőnél több bűncselekmény halmazata értékelhető súlyosítóként, azonban jelen esetben ez nem valósult meg (Kúria 56. számú Büntető Kollégiumi vélemény III/6. pontja).

- [35] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabási elvekkel összhangban álló tetterányos büntetést szabott ki mindkét vádlott vonatkozásában, mely szükséges a büntetési célok eléréséhez, és megfelel az egyéniesítés, illetőleg a belső arányosság elvének is. A súlyosító és enyhítő körülmények mellett a vádlottak személyében rejlő valós társadalomra veszélyesség is, a megvalósított cselekmény tárgyi súlyának figyelembe vételére is sor kerül.
- [36] A büntetés kiszabása során a büntetőjog általános elveire és az Alaptörvényből fakadó alkotmányos következményekre is figyelemmel kell lenni. A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az ultima ratio elvének (1214/B/1990. AB. határozat). A vádlottak és védőik enyhítésére irányuló másodlagos fellebbezését sem találta az ítéletábra alaposnak, és ezért az enyhítést célzó védelmi fellebbezések nem foghattak helyt.
- [37] Indokoltan tiltotta el a törvényszék a vádlottakat a közügyek gyakorlásáról a kiszabott szabadságvesztéssel arányos tartamban.
- [38] Az elsőfokú bíróságnak a járulékos kérdésekben meghozott döntései, így a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapítására az I. r. vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontjára, a II. r. vádlott vonatkozásában a többszörös visszaesői minőségre vonatkozó megállapítására, a Miskolci Városi Bíróság 21.B.98/2010/127. számú ítéletének végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadság megszüntetésére, a feltételes szabadság lehetőségének kizárására. Mindkét vádlott vonatkozásában az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó, a bűnjelek jogi sorsáról szóló döntései is megfelelnek az irányadó törvényi rendelkezéseknek.
- [39] A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú eljárásban felmerülő bűnügyi költség összegében számítási hiba volt észlelhető, az helyesen 1.660.932,- Ft. Az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel az ítélet [127] bekezdésében, hogy mely igazolt költségek minősülnek bűnügyi költségnek, azonban a vádlottak közötti költség megosztás pontosításra szorult figyelemmel a Be. 574. § (2) bekezdésében írtakra, mely szerint a vádlottat csak azzal a cselekménnyel, vagy a tényállásnak azzal a részével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére lehet kötelezni, amelyre a bűnösséget vagy a felelősséget megállapították.
- [40] Így a II. r. vádlott nem kötelezhető az ügyben felmerült DNS, ujjlenyomat vizsgálat, illetőleg igazságügyi orvosszakértő közreműködésével kapcsolatos költség viselésére, míg az I. r. vádlott nem kötelezhető a gépkocsival kapcsolatosan felmerült díjak megfizetésére. Így az ítéletábra a fenti jogszabályi rendelkezésre és az azon alapuló számításra tekintettel határozta meg az egyes vádlottakat terhelő bűnügyi költség pontos összegét.
- [41] Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a törvényszék végzését a jelzett körben a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 604. § (1) bekezdésének a) pontja alkalmazásával a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [42] A Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte a fellebbezéssel érintett vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült kirendelt védői díj megfizetésére.

, 2020. szeptember 30.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Lányi Csaba sk. előadó bíró, Dr. Háger Tamás sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 12.B.30/2018/136. számú ítélete az ítéletábra jelen határozatával a mai napon jogerős.

Debrecen, 2020. szeptember 30.

a tanács elnöke

Dr. Balla Lajos sk.